

NABYTEK (1) *sb m*

a jasne; e prawdopodobnie jasne (tak w -ek).

[sg N nabytek.] ◇ pl G nabytk(o)w.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI i XVIII – XIX w.

To co zostało uzyskane, zdobyte:

Zwrot: »nazbierać nabytkow«: Nábierałem frebrá y złotá/ y nábytkow álbo ftátkow krolewńkieh y zyemńkich kofztownych. *BielKron* 79v.

[Szereg: »zysk a nabytek«: Mężowie/ wiećie że z tego rzemioflá mamy nie máły zyłk á nábytek [de hoc artificio est nobis acquisitio] *Leop Act* 19/25 (Linde).]

Synonimy cf NABYCIE.

Cf **NABYCIE**

HJ, LW